

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Pornire de laudă

Despărțământul Blaj al „Astrei“ îndeamnă poporul să crească pomi și împarte altoi în cinste

Pentru ca oamenii să-și poată duce mai ușor greul vieții, nu-i destul numai să lucreze la câmp, să are și să samene, ci trebuie să se îngrijească și de grădinile de legume și de pomi. În deosebi grădinile cu pomi pot astăzi să aducă folos foarte mare. Cine are câțiva pomi în grădină, se poate lauda, că este avut. De pe acești pomi, are poame nu numai pentru ca să-și stâmpere dorul, ori să se hrănească, ci chiar să și vândă. Și poamele se plătesc bine astăzi. Pe piață o felderă de mere mărunte, se vinde cu 120 Lei, pe când o felderă de cucuruz abia se plătește cu 30—35 Lei. Deci îți trebuie patru feldere de cucuruz pentru ca să poți cumpăra o felderă de mere.

Mai întâiu a înțeles lucrul acesta însoțirea „Astra“ dela Blaj, care și-a pus în gând să îndemne pe oameni, să-și pună pomi în grădină, învățându-i și cum să-i îngrijească pentru ca să crească mari și să rodească.

Spre scopul acesta, dela Școala de pomărit din Geoagiul de jos a procurat 50 de altoi: cireș și vișini, cari sunt mai potriviți pentru pământul și vremea de pe Târnave, și i-a împărțit feciorilor din comunele Crăctunel și Cisteiu.

Împărțirea s'a făcut Duminecă în 30 Martie. Din Blaj, dela despărțământul Astrei au luat parte Păr. canonic Ștefan Roșianu, președintele Astrei și profesorul Ion Popu-Câmpeanu.

Atât în comuna Crăciunel cât și în comuna Cisteiu, poporul întreg s'a adunat la biserică. În amândouă comunele mai întâiu a vorbit Păr. canonic Ștefan Roșianu, despre însemnătatea Astrei, arătând truda acestei asociații pentru înaintare culturală și economică a poporului român. „Astra“ dorește — spune Păr. Roșianu — ca fiecare om să fie ca și unul dintre acești pomi nobili. Precum acești pomi nobili, altoiți, vor crește mari și vor da roade frumoase, astfel și oamenii să fie tot atâtia pomi nobili în grădina întinsă și frumoasă a acestei țări și să aducă roada — folos cât mai mare, pentru ca țara să crească, să înflorească și să se întărească.

Pe urmă a vorbit d. profesor Ion

Popu-Câmpeanu despre însemnătatea pomilor, despre felul cum trebuie să-ți și îngrijești pomii până când vor crește mari și vor rodi.

Cel dintâiu pom s'a și sădit în cimitirul bisericii, ca să-l vadă toți oamenii și să ia pildă cum să-și sădească pomii, iar al doilea s'a sădit în grădina școlii, pentru ca și copiii mici să prindă dragoste pentru sădirea și îngrijirea pomilor.

Celalți pomi s'au împărțit câte unul în cinste feciorilor din cele două comune cu îndatorirea ca fiecare să și-l sădească în grădină, să-l îngrijească bine și să-și mai pună pe lângă el și alți pomi.

În amândouă comunele, sătenii au rămas foarte mângăiați pentru cinstea ce li-s'a făcut și pentru sfaturile ce li-s'au dat, făgăduind, că vor griji pomul, care le va fi ca și o scumpă amintire a „Astrei“ dela Blaj.

Misiuni sfinte și „Agrul“ la Hunedoara

Primim dela Hunedoara o scrisoare mai lungă, din care scoatem următoarele fapte îmbucurătoare:

În zilele de 22—25 Martie s'au ținut în orașul nostru „Misiuni sfinte“ pe cari le-a condus Rev. Domn Dr. Nicolae Brânzeu, canonic în Lugoj, având ca ajutor pe Mult Onor. Silviu Popa, paroh în Cârnești. Misiunile au avut un foarte mare succes. Biserica noastră bătrână s'a dovedit prea stămtă, pentru lumea care alergase, nu numai din oraș ei și din comunele din jur, ca să asculte cuvântul dumnezeesc, propovăduit cu atâta căldură și priecere de către inimosii misionari.

În ziua de Duminecă, 23 Martie, Rev. Domn Dr. Nicolae Brânzeu, invitat de către Despărțământul „Astrei“ a ținut în sala cea mare a Uzinelor de fier o foarte ascultată cuvântare de învățătură despre „Sectele religioase“, cari fac atâtea ravagii, mai cu seamă printre muncitorii dela orașe.

În 25 Martie, după Sfintele Misiuni, s'a alcătuit și la noi Comitetul „Agrului“, în care au intrat: Dr. Vasile Hâncu, medic, președinte; Petru Vinolea și Nicolae Sora, vicepreședinți; Prof. Nicolae Pinteș și Aurel Albu, funcționar,

secretari; Aurel Panș, funcționar fiscal, cassar; Ștefan Buzila, director de bancă, președinte al comisiei de cenzori; I. Andrea, șef de birou și Ch. Pop, cassierul orașului, cenzori.

În comitet au mai fost aleși încă 5 membrii dintre intelectuali și meseriași.

Reînouiți sufletește, Românii uniți din Hunedoara vor păstra o amintire neștearsă zilelor de înălțare pe cari le-au trăit prin aceste misiuni sfinte și nu vor cruța nici un fel de osteneală și nici un fel de jertă, atunci când este vorba de binele neamului și al bisericii strămoșești unite cu Roma.

Cronicar

„Agrul“ pe Târnave

Duminecă în 30 Martie a. c. s'a făcut alegerea de comitet al „Agrului“ în Mediaș, în prezența delegatului Comitetului Central.

Au fost aleși următorii: Președinte Dl. Dr. Eugen Sămpetean, consilier la curtea de apel, casier Mihail Popoviciu; secretar Alexandru Fodor funcționar.

Membrii Dnele: Evelina Dr. Moldovan, Emilia Arieșan, Carolina Popoviciu, Maria Nițu; Dăii Dr. Ioan Moldovan avocat, Petru Coman dirigintele of. postal, Vasile Fodor proprietar, Candit Gligor șef de serv. Ioan Biriș învățător, Ioan Șerban și Ioan Voic economi.

După alegerea de comitet s'a ținut o conferință în sala restaurantului „Traube“ în fața unui public numărös.

Conferința a ținut-o harnicul și inimosul nostru profesor dela Dumbrăvesi, Gheorghe Simu. A vorbit despre trecutul bisericii unite și a arătat pilde frumoase de credință, din viața mirenilor, cari au luptat pentru întărirea unirii românilor cu Roma străbună.

Delegatul comitetului Central a mulțumit Dlui profesor Simu pentru cuvântarea plină de învățătură, pe care au ascultat-o întreaga adunare cu multă băgare de seamă și a poftit comitetului din loc spor la muncă în Agrul Domnului.

La conferință am văzut mulți fruntași și persoane distinse ale bisericii noastre dela Dumbrăveni și Sighișoara.

Raportorul

Dolsprezece ani dela unirea Basarabiei cu România-Mamă. Joi în 27 Martie s'au împlinit 12 ani dela unirea Basarabiei cu România-Mamă. Cu acest prilej s'a ținut la Opera Română din București un mare festival, la care a luat parte regentul Sărățeanu, mai mulți miniștri și oameni de seamă dela București. Cuvântarea a ținut-o dl. ministru al instrucțiunii Costăchescu.

Apostolul sărbătorii A doua zi de Paști

Faptele Apostolilor 1, 12—17 și 21—26.

12. In zilele acelea întorsu-s'au apostolii în Ierusalim din muntele ce se numia Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea Sâmbetei având.

13. Și intrând, s'au suit în casa de sus, unde locuia Petru și Ioan, și Iacob și Andreiu, Filip și Toma, Bartolomeiu și Mateiu, Iacob al lui Alfeu și Simon Zilotul și Iuda al lui Iacob.

14. Aceștia toți petreceau cu o inimă în rugăciune și în cerere cu muierile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui.

15. Și în zilele acelea, sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor, (și era mulțime de oameni împreună ca la o sută și douăzeci) a zis:

16. „Bărbați frați, se cade a se împlini scriptura aceasta, care mai înainte a zis Spiritul Sfânt prin gura lui David de Iuda celce a fost povățuitorul celor ce au prins pe Isus,

17, căci numărât era eu noi și luase soartea slujbei acesteia.

21. Deci din acești bărbați, cari se adunau cu noi în toată vremea, cât a trăit între noi Domnul Isus,

22. începând dela botezul lui Ioan până în ziua, în care s'a înălțat dela noi, trebuie să fie unul mărturie cu noi despre învierea lui.”

23. Și au pus pe doi, pe Iosif celce se chema Varsava, care se mai numia Iust, și pe Matia.

24. Și rugându-se, au zis: „Tu Doamne, celce știi inimile tuturor, arată dintru acești doi pe unul, pe care l-ai ales

25. a lua soartea slujbei acesteia și a apostoliei, dintru care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.”

26. Și au dat lor sorți, și a căzut soartea pe Matia, și s'a numărât cu cei unsprezece apostoli.

12. Muntele Eleon este muntele malmilor, de pe care s'a înălțat Isus la ceriuri.

Evreii n'aveau voie să facă Sâmbăta un drum mai lung de 2000 de coți sau de 5 stadii, ceea ce corespunde cam la un kilometru de al nostru.

14. Muierile despre cari e vorba aici sunt acelea cari veniseră cu Isus din Galileia, și cari li slujeau lui Isus din avuțiile lor, dupăcum ne spune sf. evanghelist Luca la cap 8 stih 3 al evangheliei sale. Sfântul Ieronim ne spune că era acesta un obicei al Evreilor, ca muierile să dea învățătorilor mâncarea și îmbrăcămintea din averea lor, pentruca învățătorii să nu aibă grijă de aceste lucruri, și să-și poată împlini chemarea cât se poate mai bine.

Sf. Ioan evanghelistul ne spune în evanghelia sa, la cap 7, stih 5, «căci nici frații lui (Isus) nu credeau întru dânsul». (Sub frați sunt de a se înțelege verii Domnului). Se vede că acești frați (veri) ai Domnului își schimbaseră mai băzuiu totuși părerea greșită, pe care o aveau despre Isus, și s'au făcut învățăceii lui.

15. Sf. Ioan Gurădeaur zice: «Ca cel dintâiu în ceată, căruia Hristos li încredințase turma, începe el mai întâiu să grăiască».

16. «Spiritul Sfânt a zis-o mai înainte», nu pentruca să fie, ci pentrucă a văzut mai înainte că așa arc să se întâmple.

17. «Soartea slujbei acesteia», adică a apostoliei.

22. Isus a început să adune învățăceii în jurul său, îndatăce a fost botezat de către Ioan.

Cea mai de frunte slujbă a apostolilor a fost, să fie mărturiile învierii lui Hristos. Rămânând după moartea lui Iuda numai 11 apostoli, ei s'au hotărât să aleagă pe al doisprezecelea, ca din doisprezece apostoli să se nască poporul cel nou al lui Dumnezeu, în ce chip și poporul cel vechiu al lui Israel din doisprezece patriarhi s'a născut.

24. Apostolul se alege nu prin om, ci prin Dumnezeu Tatăl, dupăcum ne spune sf. apostol Pavel chiar la începutul epistolei sale către Galateni. De aceea cei unsprezece nu vreau să aleagă în locul lui Iuda pe altul, ci se roagă lui Dumnezeu, să o facă aceasta el însuși.

25. Ca să meargă în locul lui», adică în gheena.

26. Soartea a fost și în Vechiul Testament unul dintre mijloacele, prin cari obișnuia Dumnezeu a împărtași oamenilor voința sa.

* * *

»Și a căzut soartea pe Matia, și s'a numărât cu cei unsprezece apostoli». Matia așadară a fost ales de însuși Dumnezeu Tatăl. Astăzi oare cine chiamă pe oameni la apostolie? Tot Dumnezeu, deși nu prin soarte, ca mai de mult, însă prin anumite semne ce se numesc »chemare». Să nu între deci la preoție decât cei chemați.

Cine sunt însă cei chemați și de pe ce se pot cunoaște?

Iată semnele:

Celce vrea să se facă preot, să se ispitească mai întâiu, care este intențiunea sa adevărată: să slujească lui Dumnezeu și binelui

sufletesc al său și al deaproapelui, ori doară se face preot numai ca să aibă vază și bunăstare pământească și o carieră oarecare, și încă una cât se poate de comoadă?

Celce vrea să se facă preot trebuie, să simțască o mare plăcere pentru statul preoțesc, așa încât ori de câteori se gândește la statul preoțesc, să se simțască foarte fericit și înviorat.

Trbuie să se gândească pururea la lauda lui Dumnezeu și la binele și fericirea deaproapelui. Trebuie să fie omul rugăciunii, să-i placă a se spovedi și împărtași cât mai des, să-i placă revistele și cărțile bisericesti, și să se simțască foarte măgulit ori de câte ori se poate afla în societatea preoților.

Să se ispitească apoi, dacă este în stare să aducă chiar și jertfe mari pentru acest înalt stat al preoției, și dacă se poate feri cu izbândă mai ales de păcatele potrivnice curățeniei sfinte.

Celce are aceste însușiri, poate fi sigur că are chemare la statul preoției, unul ca acesta intră în staulul oilor pe ușă, nu pe airea, și astfel nu va fi fur și tâlhar, ci păstor adevărat. Unul ca acesta nu se poate teme de amenințarea Mântuitorului care zice: »Amin, amin zic vouă: celce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe airea, acela este fur și tâlhar. Iară celce intră pe ușă, acela este păstorul oilor. Acestuia portarul li deschide, și oile ascultă glasul lui, și oile sale le strigă pe nume, și le mână. Și când mână oile sale, umblă înainte lor, și oile merg după dânsul, căci li cunosc glasul. Iară după cel străin nu merg, ci fug dela dânsul, căci nu cunosc glasul străinilor» (Ioan 10, 1—5).

Celorce se fac preoți, numai conduși de interese mârșave pământești, le sună cuvintele Mântuitorului: »Tot sadul, care nu l-a sădit Tatăl meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i pe ei, căci sunt povățuitori orbi ai orbilor; iară de va povățui orb pe orb, amândoi vor cădea în groapă» (Mateiu 15, 13—14).

Iuliu Maior

Din pildele sfinților Sfântul Veteran episcopul din Constanța

Pe malul Mării Negre, unde astăzi se află orașul și portul Constanța — de unde vapoarele românești pleacă tăind apele și ducând roadele acestui pământ binecuvântat de Dumnezeu până departe la Eghipt și până prin țările Apusului — era pe vremea împăratului Romanilor Octavian August, adică pe vremea nașterii Domnului Hristos, un orașel cu numele *Tomis*.

Imprejurimile acestui oraș — precum ne spun cărțile vechi — erau pe atunci sălbatice și nelocuite. Păduri mari și întunecoase pe unele locuri; iar prin altele trestişuri și bălți, cari făceau pe Roman și pe Grec să se îngrozească de această țară, care s'a făcut frumoasă numai de când a ajuns în mâinile Romanilor, cari o luară dela Bulgari în războiul dela 1877, sub regele Carol I al României.

În această țară — care pe atunci era aproape pustie și locuită aproape numai de fiare sălbatice —, a fost surghiunit poetul roman *Ovidiu*, unde a și murit din pricina umezelii și a aerului rău ce leșea din băltoacele și mlaștinele de cari țara Dobrogei era pe atunci plină.

Dupăce împăratul Traian, la anul 106 după nașterea Domnului Hristos blruise pe Daci, iar în țara lor aduse Romani din toată lumea, orașelul *Tomis* încă se ridică și se înălță, mai cu seamă că mulți negustori, pescari, corăbieri și oameni cărora le plăcea să umble pe valurile mării, se așezară în *Tomis*,

făcând din el un orașel drăguț, frumos și plin de viață. Învățații de azi au început să facă săpături, și au descoperit sub straturile groase de pământ o mulțime de lucruri rămase de pe vremea Romanilor celor vechi.

Pe vremea când Apostolii Mântuitorului predicau neamurilor pământului vestea cea bună a mântuirii, poporul din ținuturile Dobrogei de azi încă se lepădă de credințele deșarte ale păgânilor, primind învățăturile și legea lui Isus Hristos, și — după cum ne spune marele scriitor bisericesc *Eusebie*, carele a trăit pe vremea împăraților Constantin și Elena —, pe aici ar fi propovăduit însuși Apostolul *Andrei*, cel întâi chemat, fratele lui Simon-Petru, căpetenia Apostolilor.

Țara aceasta, adică Dobrogea de azi, pe atunci se numea *Schitia*, și bătrânii spun că chiar și sfântul Pavel ar fi fost prin părțile acelea și că ar fi trecut și Dunărea, propovăduind Evanghelia lui Hristos pela păstorii cari locuiau atunci Țara Românească de mai târziu, până pe sub munții *Muscelului*. Despre aceasta însă n'avem nimica scris, ci numai vorba s'a păstrat din gură în gură, și a ajuns până la noi.

Pe vremea împăratului Constantin cel Mare, când s'a dat adică libertate bisericii creștine, poporul carele se numia *Roman* și locuia pe aceste meleaguri, era creștin cu desăvârșire, și avea și vlădici, dintre cari unul cu numele *Teofil*, — a cărui popor locuia prin

Basarabia de astăzi și prin Moldova până la râul Siret, — a luat parte la săbtorul cel mare dela Nicea (325) cu sf. Nicolae dela Mira Lichiei, cu sf. Atanasie, și cu ceilalți 317 de sfinți părinți ai săbtorului. Numele acestui vlădică se află scris în documentele marelui săbtor, în care s'a fost înfrânt mândria ereticului Arie

Este cu puțință că tot pe vremea împăratului Constantin, orașului Tomis i-s'a schimbat numele în *Constanța*, — pe cum e și astăzi — după numele fetei marelui împărat.

După moartea împăratului Constantin, sub necredincioșii urmași ai săi, cum a fost Constantie și Iulian Apostatul, erezia lui Arie începuse să bătue biserica lui Hristos aproape în întreaga împărăția romană. O mulțime de vlădici trecură pe partea ereticilor, numai în Schitia, adecă în Dobrogea noastră nu se putuse încuibă minciuna celui fără de lege și sfatul celui blăstămat, de oarece biserica aceasta era pe atunci păstorită de sfântul și cucernicul vlădică *Veteran din Tomis*. Toate țările Răsăritului se îngrozeau și nu cutezau să mai mărturisească pe față că se țin de biserica cea *catolicească* — după cum hotărîse sfântul săbtor ecumenic dela Nicea la anul 325, pentru că pe tronul împărațesc dela Bizanț ședea atunci nemilostivul și sătosul de sânge *Valentie*, care făcuse vot și jurământ că nu se va ostoaia până când nu va zdrobi pe toți vlădicii cari vor mai îndrăzni să se mai țină de biserica cea *catolicească* a Romei celei vechi, și până nu va călca în picioare învățăturile celor 318 de sfinți părinți dela săbtorul din Nicea.

Sfântul Veteran (grecește „Bretanos”) avea însă nădejde în acela carele ține cerul cu mâna și înalță cornul credincioșilor săi, și nu șovăia nici un moment nici că se clătina credința lui, ci la orice prilej, și la orice slujbă își încuraja credincioșii zicându-le: — Fiilor și fraților! Dacă ar fi ca răul și plinul de țărădelegi împăratul *Valentie* să ne ia și viața, noi să nu ne lăsăm înfricați, nici să se tulbure inima noastră, nici să se mânănească sufletul nostru de porunca cea fără de Dumnezeu a tiranului, ci întocmai ca și odinioară sfinții mucenici, să ne dăm bucuroși viața

pentru credința *catolicească* și *apostolească* a Romei celei vechi, nici să lepădăm mărturia sfântului săbtor dela Nicea. Să nu ne vindem sufletele noastre pentru bunuri pământești, nici să punem pe acestea înaintea celor vecinice ori mai presus de ele. Dumnezeu părinților noștri ne va ocroti cu brațul său cel dătător de viață, că dacă chiar întreagă lumea s'ar lepăda de dreapta, sfânta și *catolicească* credință, noi să nu ne lepădăm, ci să rămânem statornici, căci acela carele rabdă până în sfârșit, acela se va mântui.

Așa grăia sfântul Veteran cu preoții și cu credincioșii săi.

La anul 364 împăratul merse la Tomis, ca să vorbească el în persoană cu episcopul și să-l silească să se lapede de credința *catolică* și să îmbrățișeze greșalele ereticilor. Sfântul Veteran se afla în biserică și predica poporului, când împăratul cu oamenii săi înarmați intră și, oprindu-se înaintea altarului, îi zise:

— Alege-ți, o episcoape, între dragostea mea și mânia mea. Dacă te vei lepăda de credința ta și a *catolicilor*, vei fi încărcat cu multe și prețioase daruri; iar dacă te vei încăpățina și nu vei vrea, te voi scoate din țară, te voi duce în pustietate, unde îți vei sfârși zilele în chinuri și în amărăciuni. Dacă vei asculta de mine, te voi îmbrăca în porfiră și în vison, te voi înalța pe scaun alături cu mine și vei fi cinstit în întreaga împărăție; iar de nu vei vrea, vei privi cu ochii tăi, cum corbii și fiarele sălbatice îți sfășie carnea trupului tău, pe care cu clește fierbinți o voi rupe de pe oasele tale.

Lumea se adunase îngrozită în biserică și afară, dar blândul episcop ridicându-și mâna dreaptă spre cer, îi răspunse cu glas de apostol:

— Tu poți, o împărate, să sfășii carnea mea, să chinuiești trupul meu cel amărit, dar tu nu poți face nimic sufletului meu. Dacă eu voi rabda cu tărie chinurile pentru credința mea cea *catolicească* și *apostolească*, bunul Dumnezeu îmi va dărui cununa muceniciei. Sufletul meu, nu după multe chinuri

va sbura în sânurile aceluia care este Atotputernic și drept, întru care nu este căutare la față și înaintea căruia nu este rob sau slobod, împărat sau ostaș. Fă, împărate, cu acest trup slăbănog al meu ceea ce voești, dar nu încerca să-mi pângărești sufletul. Eu sunt păstorul acestei turme cuvântătoare, și ca și acela care pentru noi a murit și a înviat, vreau să-mi dau viața pentru turma mea. Nu voi da ascultare cuvintelor tale celor viclene, mai bine vreau să mor.

Mulțimea din biserică și de afară plângea de uda pământul, dar împăratul, infuriindu-se, porunci ostașilor să-l lege pe episcop și să-l ducă.

Poporul, văzând cum acei ostași nemilostivi se aruncă asupra părintelui lor, ieși din biserică pentru că nu voiau să pângărească casa lui Dumnezeu, dar când ieșiră ostașii cu sfântul vlădică legat fedeleș, se aruncară asupra lor, iar femeile și copiii, alergară înaintea împăratului rugându-l cu lacrimile în ochi:

— Lasă-ne slobod pe părintele și binefăcătorul nostru. Să nu întinzi mâna ta asupra lui, nici să-i faci lui vre-un rău, dacă nu vrei ca urgia cerului să se descarce asupra ta și-a familiei tale.

Împăratul începu să tremure ca varga, iar poporul împraștiind pe ostași, deslegară pe sfântul Vlădică și îl duseră într-o altă biserică, zicând împăratului: — Să nu cuteze piciorul tău cel nelegiuit să mai calce pragul acestui lăcaș sfânt și neprihănit. Noi avem credința noastră sfântă și curată și nu o vom lepăda, mai degrabă ne vom da viețile împreună cu părintele nostru vlădică.

Împăratul s'a dus, iar sfântul Veteran și-a păstorit biserica până la adânci bătrânețe.

În sinaxarele romane pomenirea acestui sfânt părinte se face la 25 Ianuarie în fiecare an.

Păr. N. Lupu.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Foia „UNIRII POPORULUI”

Din viața misionarilor

Mihail Unia, apostolul leproșilor

XXI. Spălarea picioarelor, procesiune

Unia voia să aducă în practică (la înfăptuire) toate ceremoniile religioase, ca să îndrepte spre cele cerești atențiunea bieților leproși, nefiind preocupați tot de nevoile și durerile lor.

A sosit săptămâna Patimilor.

Unia voia să facă și la leproși spălarea picioarelor. Nefericiții aceștia erau foarte pătrunși de ceremoniile bisericesti, îndeosebi se simțiau fermecați de ceremonia spălării picioarelor. „Putut-ați vedea lucruri mai frumoase și mai mișcătoare? Poate exista ceva, ce să ne înalțe mai mult sufletele? Azi dimineață cuminecare de Paști, după amiază spălarea picioarelor!”

Leproșii s'au strâns în cerc și cu sfântă invidie priviau la cei 12 aleși, ale căror picioare avea să le spele Unia. Un ajutor al acestuia descrie precum urmează spălarea picioarelor: „Am văzut pe câțiva cu picioarele pline de bube și Unia le-a sărutat. În decursul acestei pietăți am auzit șoaptele celor de față: fost-a mirare, fost-a sfială? Fost-a cucernicie? — Au fost de toate și pe deasupra a fost o

căutare de mulțămire. Eu stăteam cu ochii plini de lacrimi, fără să știu ce se întâmplă cu mine.”

Unia și-a ospătat deosebit pe cei 12 aleși, într-o sală anume împodobită spre scopul acesta, în spital. Pe perețele din fund al salei atârna icoana lui Don Bosco. În ziua aceea, sala amintită nu era adăpostul bucuriei ci al mulțămirii. La partea dreaptă ocupau loc bărbații, la stânga femeile și bieții aceștia toți se simțiau fericiți. Unia însuși le-a servit mâncarea. Apoi pentru bolnavii, cari zăceau în pat, le-a scos deosebit supă în blide și le-a dus-o el însuși. Acești nenorociți, de cari se îngrozia până acuma toată lumea, văzându-se serviți de însuși preotul lor, se simțiau foarte măguliți și fericiți. Plângeau de bucurie și sărutau mâna mângâitorului lor.

Vineri seara a urmat procesiunea.

În procesiunea aceasta au eșit 225 fete Mariane, conduse de 4 călugărițe. Purtau statueta lui Isus celui mort. După ele mergea „Mama îndurerată” și membrii societății sfântului Ioan, ducând înaintea o cruce. Ce privește îndurerată și pătrunzătoare! În toată procesiunea nu vedeai decât capete descoperite. Îndurerată numesc privește nu numai pentru că se reprezenta înmormântarea lui Isus ci și pentru că publicul (mulțimea) îl formau în mare parte oameni bolnavi de moarte. Era cu neputință ca omul simțitor să nu fi fost cuprins de durere și întristare.

XXII. O tristă serbare a Mariei. Călătorie triumfală

Unia voia să țină cu paradă mare sărbătoarea *Preacuratei Fecioare Ajutătoare*, care cădea pe 24 Maiu. Intenția lui nestrămutată era, ca prin ceremonii religioase, prin serbări pompoase să facă pe bieții leproși a mai uita cele năcazuri și dureri. Ei totdeauna îi ascultau cu plăcere și bucurie sfaturile și îndemnurile.

De rândul acesta nu li-s'a împlinit însă pofa inimei.

A sosit sărbătoarea *Vergurei Ajutătoare*, dar pe Unia l-a găsit bolnav. Ce-i drept, se mai ținea pe picioare, umbra, dar starea lui inspira îngrijorare. I-s'au umflat picioarele și tot trupul. Fața-i nu mai era senină, zimbitoare, ca altădată, ci abătută, tristă.

Fără să știe ceva, adecă pe ascuns, i-s'a adus din capitală un doctor, în care Unia avea mare încredere. Acesta examinând cu deamănuntul pe bolnav, a constatat că pe sub piele i-s'a format apă. De multe ori îi venia să vomeze. Medicul spunea, că din minută în minută boala poate fi mortală.

Ne putem închipui ce mare supărare a cuprins pe bieții leproși, văzând pe preotul lor iubit că abia se țarește până la biserică, unde trebuia să spovedească pe mulți și să predice zilnic în onoarea *Preacuratei*. Dar sperau, că *Vergura Maria Ajutătoare* îi va ajuta și-l va însănătoși. De aceea se rugau în fie-

Frământări politice pretutindeni

În țară la noi încordările s'au mai potolit deocamdată — Generalul Averescu a plecat în Italia — Liberalii încă și-au mai demolit glasul Schimbări de guverne în Polonia și Germania

Am arătat în săptămâna trecută, cum între partidele de opoziție din țara noastră și între guvern izbucnise o încordare dintre celea mai mari. Valva o porniseră averescanii, cari, adunați la București, au declarat, că vor lupta cu toate mijloacele, să înlăture dela cârmă guvernul d-lui Maniu, care nu le este pe plac. Generalul s'a arătat mai războinic decât oricând și făgăduia, să nu-și dea odihnă, până nu va ajunge să fericească însuși țara. După asemenea declarații, s'ar fi părut, că a doua zi își va și chema la luptă oștile risipite și harcea-parcea se va alege din potrivnicii săi.

Însă, în loc de trimbița de chemare, generalul a găsit că trebuie, până una alta, să-și vadă mai întâi de sănătate, lăsând lupta de răsturnare a guvernului pentru mai târziu. Va să zică, simțindu-se cu dureri în oase, puțin după declarațiile dela București, a vestit că pleacă la hodină în Italia, lăsând baltă deocamdată suflările în potruva d-lui Maniu. Prin urmare, din partea asta, cel puțin până se întoarce generalul, guvernul s'a mântuit de-un gând și poate sta hodinit la locul său.

Tot cam așa a fost treaba și cu liberalii. În legătură cu vestita lege „contra alarmiștilor” (adecă a răspânditorilor pe vești sguduitoare) se părea, că d. Vintilă Brătianu își pune carul în pietri cu tot dinadinsul, să nu mai rămână nici picior de național-țărănist în scaunele de barșon ale puterii. Era vorba că ori-ori, cum se zice. Ori cade d. Maniu, ori liberalii nu se vor supune legii celei de curând votate contra alarmismului.

Însă, mai de curând se pare, că și liberalii au mai lăsat din patruzeci și opt, și, spun foile dela București, că acum, după ce legea e votată gata, sancționată de Regentă și publicată în „Monitorul Oficial” (foaia țării), d. Vintilă nu ar mai spune că nu o respectă ci legea rămâne lege pentru toți cetățenii țării. Valva de dinaintea legii ar fi fost deci, mai mult o sperietoare pentru guvern, ca să se vadă dacă are curajul să o facă. Faptele arată că a avut și azi s'au mai potolit și liberalii, cari așteaptă alt prilej de răsturnare a guvernului.

Din celea de mai sus, se poate oblici, că deocamdată guvernul este

care zi pentru el. Într-o zi, când l-au auzit oftând și l-au văzut că vomează, s'au adunat cerc împrejurul lui zicându-i:

— Părinte, vino în ajutorul nostru!

— Bucuros, dar ce vreți?

— Vrem să ne rugăm pentru D-Ta.

— Bine faceți. Rugați-vă! Dar pentru voi, nu pentru mine. Pentru mine e destul dacă vă rugați lui Dumnezeu să-mi mântuiască sufletul.

— Ba, roagă-te să te faci sănătos!

— Așa ceva nu voi face, chiar dacă așa ști, că rostind o *Născătoare* numai decât m'as face sănătos.

— De ce nu ai face?

— Pentru că sunt în mâna lui Dumnezeu, care m'a trimis la voi. Dacă el vrea să mă facă sănătos, mă voi face. Dacă nu vrea, atunci iată mă voi duce și eu în cimiterul sfântului Arhanghel Mihail.

Zicând aceste, s'a dus în biserică și a început să predice. Dar era așa de slab, încât l-au năpădit sudorile. Totuși nu s'a lăsat răului. A predicat. A spovedit. A cuminecat. A ținut procesiunea, cu care ocaziune numai pe praf de pușcă a cheltuit 90 de franci, pentru a înălța serbarea cu pușcături din piulițe.

Strălucită a fost serbarea, dar apoi cam tristă pentru bieții leproși.

A auzit și arhiepiscopul că Unia e bolnav. S'a supărat la vestea asta și numai decât a dispus, ca Unia să meargă în capitală (în orașul Bogata) pentru a-și căuta de sănătate. Unia, supunându-se, a oftat și pe ascuns începu a se pacheta de drum, ca să nu observe le-

proșii. Cu toată tănuirea, ei prinseseră de vest și se grăbiră la el, să-i dorească întoarcere fericită încurând.

— Mă voi întoarce — zise Unia — dacă o vrea Dumnezeu.

La plecarea i-au eșit înainte mici și mari, ca să-l mai vadă odată. Unia abia s'a putut desface din cercul lor.

Mergând și ajungând pe hotarul parohiei vecine, unde se abătea câteodată, la serviciul bisericesc — iată că-l întâmpină 20 de voinici, cu un scaun comod, mare, pus pe rude. Au prins de veste, că Unia merge în capitală, deci ei i-au eșit înainte, ca să-l ducă pe umeri cât ține drumul prin comună și peste hotarul comunei lor.

Cât de iscoditoare este dragostea!

Unia le-a mulțămii frumos de bunăvoință, dar le spunea să-l lase în pace să călătorească pe catărul lui, cum a plecat. Ei nu! Că nu-l lasă! A trebuit să descălece de pe catărul lui și să se așeze pe tronul lor. Așa l-au dus până departe!

Aici Unia le-a mulțămii. I-a binecuvântat și cu lacrimi în ochi s'au despărțit, dorind să se revadă cât de îngrabă.

Unia s'a pus pe catăr și a plecat mai departe, până la Bogata.

Leproșii îi scriau tot des. Se temeau să nu-l piardă. Îi scriau între altele:

„Golul, ce l-ai lăsat în inima noastră, o simțesc numai aceia, cari au pierdut tată, mamă. Nu vom fi liniștiți, până nu Vă întoarceți îndărăpt în mijlocul nostru”.

iarăși călare pe cal și opoziția așteaptă vremuri mai prielnice pentru planurile sale. E cum s'ar zice, că funia foarte încordată în săptămâna trecută, s'a mai destins, fără să fie însă aruncată la o parte.

Incordări politice sunt nu numai la noi, ci și în alte țări, căci dela război încoace pretutindeni e aerul mai înfocat ca în vremile molai ale trecutului. Democrația e mai aprigă, mai vârtejioasă, decât erau stăpânirile împărătești de dinainte de vâznoala cea mare a popoarelor.

În zilele acestea s'au întâmplat schimbări de guverne în Germania, în Polonia și nu demult în Franța, ceea ce arată că nu numai noi Români ne frământăm cu politica, ci și alte popoare, cu țări mai bătrâne decât noi. Politica din zilele noastre este cu adevărat argint viu sau mercuriu, care n'are stare nici hodină.

O nouă minune a lumii. Marele învățat italian Marconi, care a descoperit telegrafia fără fir și radio, a născocit de curând o mașinărie de toată minunea. În ziua de 26 Martie s'a așezat într-o corabie cu numele „Elettra”, lângă orașul Genua de lângă marea ligurică (Italia), ducându-și cu sine și mașinaria cea nouă și pe mai mulți învățați.

Tocmai atunci se deschidea în Sydney, capitala Australiei, care se află la 16 mii de kilometri de Genua, o expoziție de tot felul de mașinării electrice. Dl Marconi a chemat mai întâi la telefonul său fără de fir pe președintele acelei expoziții și i-a spus că are de gând să aprindă din Genua lămpile electrice din Sydney. Președintele a rămas cu gura căscată. Dl Marconi însă i-a poruncit să se îngrijească bine ca toate lămpile să fie stinse și să-i spună apoi, câte lampe se află pe locul expoziției. Președintele i-a spus că sunt 3000 de lămpi. Atunci dl Marconi i-a spus că le va aprinde el toate deodată. Și în cliptă aceea președintele expoziției i-a răspuns, că de fapt toate 3 mii de lămpi electrice s'au aprins ca prin farmec. Toți au rămas ulmiți de această minune.

Marea invenție a dlui Marconi face cu neputință războiul, ceea ce ar fi cea mai mare binefacere a omenimei. Să zicem de pildă că Iugoslavia ar declara războiul Italiei. În ziua aceea dl Marconi s'ar așeza cu mașina sa în corabie și ar aprinde toate munițiile Iugoslavilor, așa că războiul s'ar isprăvi încă înainte de a se fi început.

Să dea Dumnezeu ca de fapt așa să fie, iar războiul din 1914—18 să fie cel din urmă măcel al lumii, iar dl Marconi cel mai mare binefăcător al omenimii.

Încep cutremurele de pământ. Se vestește, că în partea de miază noapte a Siciliei a fost un puternic cutremur de pământ. Multe case au fost dărâmate și mai mulți oameni au fost răniți. Mai tare s'a simțit cutremurul în insula Filicudi, unde abia a rămas câte o casă neatinsă. Se spune, că peste 2000 de oameni au rămas fără adăpost. În multe locuri, oameni nu îndrănesc să intre în casele rămase neatinsă, de teama unui nou cutremur.

Din Japonia încă se vestește, că de câte-va zile se simțesc iarăși cutremure de pământ. Pagube mai însemnate cauzate de cutremur sunt până acum în ținutul Ito, unde multe case au fost dărâmate. Numărul răniților este de mai multe sute. Oamenii de frica cutremurelor petrec nopțile pe afară.

Ce am văzut la Iași

— Evrei mai mulți decât Români — Biserici multe și frumoase — Seminarul Veniamin Costache și Seminarul catolic — Hărnicia maicelor călugărițe catolice, mănăstirea și școlile lor — Tipografia „Presa Bună” — Biserica „Trei Ierarhi” și Palatul Justiției, podoabele Iașului — Românii și Evreii — Cerșitorii ardeleni — Iașul mai mult oraș al trecutului decât al prezentului —

Am stat la Iași peste o lună. Multe am văzut, multe am auzit, și, cum gândul meu era totdeauna la „Unirea Poporului” și la cetitorii ei, cu cari de 11 ani stau în fiecare săptămână de vorbă, cred că nu fac un lucru de prisos, când cele văzute și auzite le împărtășesc și cetitorilor, pentru că multe pot învăța și ei din cele auzite și văzute de mine.

Iașul este capitala Moldovei. Oraș vechiu și frumusețel, cu biserici multe și minunate, cu statui și case boeresti, cu un trecut atât de mare pentru neamul românesc.

Ceeace te isbește însă dela întâia privire este înstrăinarea acestui oraș. Locuitorii cei mai mulți ai Iașului nu sunt Români ci *Evrei*. Te doare inima, dar n'ai ce face. Văzându-o aceasta, nu te miri că dl profesor universitar A. C. Cuza este un așa de înverșunat dușman al Evreilor. Cum să nu fie, când toate prăvăliile sunt evreești, birjarii numai evrei, meseriașii numai evrei, gazetele tot evreești, iar Românii aproape numai funcționarii. Moldovenii, cu firea lor blândă, nu se pot măsura cu Evreii, nu sunt asemenea Muntenilor și mai cu seamă a Oltenilor, cari sunt negustori născuți și nu suferă Evrei în mijlocul lor. De altfel nu numai Iașul, ci aproape toate orașele Moldovei, Basarabiei și Bucovinei sunt inundate de Evrei.

Negoțul și meseriile sunt în mâinile lor și numai cu o luptă grea și dreaptă vom fi în stare, peste 50—60 de ani poate, să le smulgem din mâinile lor. În vederea acestei ținte însă n'ar trebui să ne dăm băieții numai la licee, școli normale și universități, ci mai ales la școlile de meserii și la cele comerciale, așa ca rând pe rând să se poată măsura și ei cu Evreii cari sunt buni negustori și meseriași.

Orașele din Vechiul Regat au multe *biserici*. Tot așa și Iașul. Vechii voievozi și boieri erau creștini buni și cu frica lui Dumnezeu, cari după fiecare biruință de pe câmpul de luptă ori după vreo izbândă mai mare din viața de toate zilele, ridicau câte o biserică și o înzestrau cu toate cele de lipsă. Așa se explică faptul că aproape în fiecare stradă vezi la Iași una și chiar și două biserici. Dacă strămoșii și părinții Moldovenilor au fost buni creștini și oameni ai bisericii, urmașii lor sunt mult mai pe jos decât ei, căci nu numai că nu cercetează bisericile, dar nici nu le îngrijesc, așa că foarte multe se prăpădesc văzând cu ochii. Mănăstirea Golia una dintre cele mai frumoase biserici ale țării, e părăsită, și azi-mâne se dărâmă, tot asemenea și Sf. Sava și vechea Mitropolie. Statul n'are bani să le repare, iar credincioșii nu le au grija. Și e pagubă de atâta frumusețe și artă, să o vezi cum o roade dintele vremii.

La Mitropolie, o biserică foarte frumoasă, zidită la anul 1886, sunt moaștele sfintei Paraschiva. Sute de credincioși din mari depărțări o cercetează zilnic, cerându-i ajutorul. Sute de țiduli lasă acolo, scriind pe ele cererile lor, iar călugării fac în fiecare zi slujbă la moaștele sfintei.

Rândulală bună și credință multă este în *biserica episcopiei catolice*. Liniște desăvârșită, cucernicie, smerenie, rugăciune și credincioși mulți, nu numai de rând, ci și dintre

cei cu avere și rang. Zilnic vedeam trăsuri și automobile în fața bisericii, din cari se coborau doamne și domni cu copiii lor, venind din toate colțurile îndepărtate ale orașului ca să zică câte o rugăciune. La liturghiile de dimineața totdeauna sunt credincioși, iar la cele trei liturghii de Dumineca biserica este aproape totdeauna plină.

Am cercetat *Seminarul Veniamin Costache*, unde-și fac învățătura fiitorii preoți ai Mitropoliei Moldovei. E bine aranjat, curățenie mare, școală bună. Școală se face multă și bine, profesori au buni, toate ar fi în regulă, dar capela e prea mică și nu se folosește decât Dumineca, și atunci însă nu încap în ea decât jumătatea elevilor, ceilalți merg la mitropolie. În zile comune nu se face liturghie la capelă, ci numai praxă de rit.

Înaltă viață creștinească la *maicele călugărițe catolice*, cari au sub conducerea lor un liceu de fete și câte o școală primară de băieți și de fete. Ce capelă au aceste maice! Nu e mirare că și ortodocșii văd și observă această deosebire și-și trimit copiii la școlile maicelor. Dar nu numai ei, ci până și Evreii. Drept urmare aceste maice au și făcut economii frumoase, așa că au cumpărat, rând pe rând, o întreagă parte de oraș din fața Teatrului Național, și și-au zidit o mulțime de lăcașuri, în cari săiașluiesc mai multe sute de fete.

Tot așa face și Preasfințitul episcop *Mihail Robu*, un suflet foarte nobil, bun gospodar, cucernic și preot după inima lui Hristos. Cu toată sărăcia sa, a cumpărat câteva case în jurul episcopiei, o vie frumoasă și mare, iar tot ce agonisește cu alții împărțește. Grija sa de căpetenie este *Seminarul*, unde cresc peste 40 de băieți, pe cari îi pregătesc doi superiori cucernici la înaltul stat al preoției.

Mult m'a impresionat apoi Tipografia „*Presa Bună*” din Iași, unde se tipăresc cunoscutele broșuri, precum și revista: „*Lumina Creștinului*” dimpreună cu „*Sentinela Catolică*”. O mână de oameni, — întreagă

episcopia Iașului n'are decât vreo 40—50 preoți, cât un protopopiat mai mare de al nostru, — și iată că acești preoți cu frica lui Dumnezeu și cu grijă mare de sufletele lor încredințate și-au întemeiat o tipografie mare, cu cele mai moderne mașini și și-au zidit un palat cu două etaje, palatul „*Presa Bună*”. Tocmai când mă aflam eu la Iași le-a venit cea mai nouă mașină de tipărit, cu care zece mii de foi ca a noastră s'ar putea tipări în mai puțin de 10 ore. Mai mult, mulți dintre acești preoți lucrează la traducerea povestirilor frumoase din limba germană, franceză și italiană și se îngrijesc și de răspândirea lor. Păr. Anton Gabor, directorul „*Presei Bune*”, lucrează zi și noapte, nerăsplătit decât de bunul Dumnezeu, la scoaterea revistelor și a broșurilor și la răspândirea lor.

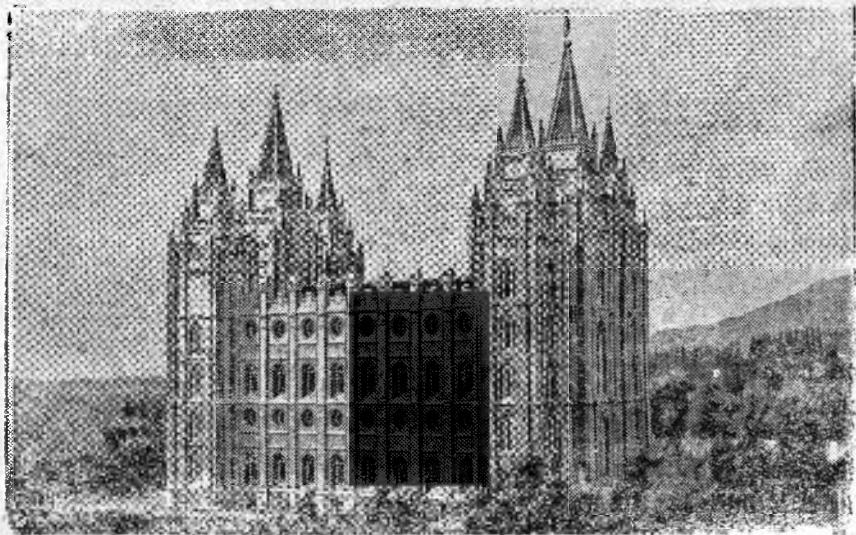
Și acuma nu pot încheia aceste șire, fără a descrie cele două zidiri minunate ale Iașului, *biserica Trei Ierarhi* și *Palatul justiției* cari sunt cele două adevărate minuni ale Iașului. Biserica Trei Ierarhi a fost zidită de voevodul Vasile Lupu al Moldovei, dar a ars și a fost rezidită din nou pe cheltuiala țării sub domnia Regelui Carol I. E o adevărată minune de frumusețe. Are două turnuri, cari însă nu sunt turnuri, ci cupole. Pe dinafară biserica e din piatră cioplită și atât de măiestru sculptată cum nu vezi în toată lumea. Din întreagă Europa vin an de an sute de învățați ca să o vadă și să o admire. În lăuntru apoi nu știi la ce să te uiți, la iconostasul de marmură albă, împodobit cu icoane cari de cari mai aurite și mai frumos zugrăvite, la pereții plini de icoane minunate, la tronurile de bronz aurite și împodobite cu fildeș (dinte de elefant), ori la policandrele de bronz aurit, împodobite cu ouă de struț. Stai și te uiți, și nu te mai saturi să privești această rară minune de frumusețe. Pe perețele care despărțește naia bisericii de tinda femeilor, afli intrând, deadreapta icoana întemeietorului voevod Vasile Lupu cu soția și cei doi feciori ai săi, ale căror patru morminte se află în naia bisericii, acoperite cu patru mari lespezi de marmoră neagră, — iar dea stânga icoana restauratorului rege Carol cu regina Elisabeta și cu copila lor fără de noroc, care a părăsit această lume înainte de a se putea bucura de ea. M'am închinat adânc în fața acestei biserici, dovadă de adâncă credință și recunoștință a marelui voevod și a marelui rege.

Palatul Justiției e poate cea mai frumoasă zidire nouă a României întregite. El este zidit în stil românesc pe locul unde se

Biserica mormonilor

Biserica aceasta este a unei secte religioase, a așa-numiților *mormoni*, un fel de pocăiți din Statele Unite ale Americii de Nord, în orașul Salt Lake City. Întemeietorul acestei secte religioase este un anume John Smith, care în luna Aprilie a anului 1830 a început să predice o nouă religie. Foarte mulți oameni s'au luat după el și au întemeiat chiar un oraș al lor propriu. Fiindcă însă John Smith a dat voie ca bărbații să-și ia mai multe soții, a ajuns la o mare încurcătură, așa că pe urmă a fost ucis de chiar credincioșii săi.

Credincioșii lui, cari numără la 700 mii de suflete, vor sărbători anul acesta 100 de ani dela întemeierea sectei lor religioase. Cu acest prilej au și zidit această frumoasă casă de rugăciuni.

afia palatul lui Ștefan cel Mare și este o adevărată fală a neamului nostru. Durere că nici acum nu este încă terminat, aripa stângă mai trebuie isprăvită pe din lăuntru, la cece nu ajung 20—30 milioane lei. În fața palatului e statua lui Ștefan cel Mare, iar de două părți câte un tun de pe vremea marelui voevod.

Locuitorii Iașului sunt foarte drăguți și prevenitori, vorbesc frumoasa limbă moldovenească care este mult mai apropiată de cea ardelenescă.

Evreii din Iași nu sunt perciuinași și, spre lauda lor fie zis, nu vorbesc jidovește ci românește, afară de cei veniți de curând din Galția și Rusia. Am chiar încercat să vorbesc cu unii dintre ei, intrând în prăvăliile lor, nemțește, dar mi-au răspuns românește.

Incolo *Români cu Evreii* trăiesc destul de bine, și amândouă partidele politice, atât național-tărăniștii cât și liberalii au pus pe listele lor evrei foarte mulți.

Ceeace m'a mirat mult a fost *cerșitoria ardelenilor*. Am întâlnit zeci de cerșitori ardeleni pe toate străzile, în restaurante, cofetării, la teatru, la cinematograful, ba chiar și pe trenuri. Știți ce fel de cerșitori? Pentru zidiri de biserici. Imi cădea pielea de pe obraz de obrăznicia acestor cerșitori grețoși. I-am și sfădit totdeauna de câte ori i-am întâlnit. Acești meseriași în cerșitorie profită de firea blândă a Moldoveanului și de inima lui bună și-l incomodează la tot pasul. M'am lepădat de ei, pentru că sunt de părerea că toate parohiile să zidească lui Dumnezeu biserici după putințele lor, mai bine de lemn și mici, decât să umble la cerșit. Guvernul ar face bine dacă ar opri din nou această cerșitorie rușinoasă, iar arhierii noștri să nu o mai încuviințeze.

Peste tot, Iașul este un oraș atrăgător și frumușel, destul de curat, afară de partea evreească, dar e mai mult un oraș al trecutului decât al prezentului. Foarte multă lume îi părăsește și se mută la București, neținând seama de împrejurarea, că astfel se întărește și mai mult elementul evreesc în vechea capitală a Moldovei. Dintre vechile familii boeresti abia mai sunt câteva la Iași, iar palatele lor au trecut de mult în mâinile Evreilor. Numai vechile și frumoasele biserici și multele statuete mai vorbesc astăzi de cece a fost Iașul, care începe să devină un simplu oraș de provincie.

Iuliu Maior

Zăpadă la Predeal. În seara de 27 Martie, pe la orele 10, a început să ningă la Predeal, și a nins toată noaptea fără întrerupere. Zăpada era de 25 centimetri.

Rapidul „Ardeal“ atacat cu pietre.

Între stațiile Oradea Mare și Veneția cineva a aruncat cu pietre, Joi în 27 Martie, în trenul rapid Ardeal, spargând o fereastră de la vagonul restaurant. Din fericire călătorii nu s'au ales decât cu spaima.

Groznică furtună în Brazilia.

În ziua de 27 Martie asupra orașului Bom Jardim din Brazilia (o țară din America de sud) s'a abătut o furtună grozavă, care a omorât 10 oameni, a rănit peste 100 de inși, și a dărâmat peste 250 de case. Locuitorii scăpați cu viață au luat-o la fugă, urcându-se pe colinele din împrejurul orașului, ca să scape de înec, pentru că întreg orașul se afla sub apă.

Di Iorga s'a întors din America.

Miercuri seara, în 26 Martie, dl și dna Iorga au sosit la Paris, de unde au plecat la Turin în Italia, unde a ținut o conferință în sala cea mare a universității din acel oraș.

Gazetarilor le-a spus că va scrie o carte despre cele văzute în America, pe care a străbătut-o dealungul și dealargul. A ținut mai multe conferințe în limba englezească și franțuzească, și a fost primit și de președintele Statelor Unite Nordamericane.

Dintre orașele americane mai mult i-a plăcut Boston-ul și Filadelfia. A vizitat toate orașele locuite de Români, cari trăiesc cam 120 de mii în Statele Unite, câștigă bine, dar lucrează foarte mult. Cei mai mulți nu voiesc să se mai reîntoarcă acasă, iar copiii lor sunt pierduți pentru neamul românesc.

Nu sări din tren când este în mișcare. Țăranul Földvári Márton a voit să sară zilele trecute de pe tren la stația Cipău, înainte de a se opri trenul. A ajuns sub roate, cari i-au tăiat piciorul drept mai sus de genunchi. L-au dus la spitalul din Târgu Mureș, dar nu este mare nădejde că va scăpa cu viață.

Revoltă într-o închisoare din America. La închisoarea din Jefferson City s'au răsculat în ziua de 27 Martie deținuții. Răscoala n'au putut-o potoli decât militarii, și încă cu mitraliere (mașini de pușcat). La început păzitorii au încercat să arunce bombe,

cari te fac să lacrimi, între deținuți, dar n'au isbutit, așa că au fost siliți să cheme militari. În marea încăierare au fost răniți 20 de deținuți și păzitori. Pe urmă s'a știut că deținuții au încercat să dea foc lucrătoarelor și să scape astfel în turburarea care se va isca în vremea focului. Păzitorii au băgat însă de veste, așa că deținuții au rămas cu buzele umflate.

Un frumos dar de cărți. După fostul profesor George Bucșa, dela Liceul din Blaj a rămas o frumoasă bibliotecă, constatătoare din multe cărți prețioase, mai ales nemțești. Doamna *Lucreția Stoica*, văduva numitului profesor, a dăruit aceste cărți Bibliotecii centrale arhiepiscopale din Blaj. Cărțile au și fost înscrise în cataloagele bibliotecii și stau la îndemâna cetitorilor.

Direcțiunea Bibliotecii aduce Doamnei Stoica celea mai vii mulțămite pentru acest dar prețios.

Sguduitoarea nefericire a unei familii. Un copil de 4 ani al femeii Maria Ianovici din comuna Florizoara de lângă Iași, a rămas singur acasă. A început să se joace pe lângă foc, i-s'au aprins hainele și a arde viu.

Mama copilului, întorcându-se acasă și văzându-și copilul mort, s'a urcat în podul casei și s'a spânzurat. După câteva ore a venit acasă și tatăl copilului. Aflând de cele întâmplate, a înebunit și s'a îndreptat, în goana nebună, spre fântâna din marginea satului, s'a aruncat în fântână și s'a înecat.

Întreg satul plânge de mila lor.

O oaie spornică. Din Teiuș, jud. Alba, primim știrea, că o oaie a economului Simion Cobliș a făcut norocoasă *patru miei* deodată. Aceeaș oaie în anul 1927 a făcut un miel, în 1928 doi miei, în 1929 trei miei, iar acum, în 1930 patru miei. Harnică oaie! Dacă își ține nărvul, te pomenești că va ajunge să fete ea singură o turmă întregă. Știrea cu patru miei, am primit-o dela un om de toată încrederea, deci este adevărată.

Un binefăcător al neamului. Țara noastră și-a propus de multă vreme să deschidă o școală la Atena, capitala Greciei, unde să învețe profesorii de limba grecească, fiind aproape de ruinele vechi ale orașelor grecești. N'a ajuns însă până în ziua de astăzi să-și împlinească acest plan. Auzind despre aceasta un român macedonean, s'a hotărât să facă el o jertfă, și cum era negustor de pește și bani avea, a mers la ministrul nostru dela Atena și-a spus că dă el banii de lipsă pentru cumpărarea unui loc de casă, adică 2 milioane lei. S'a rugat însă ca numele lui să nu fie descoperit.

Zilele trecute binefăcătorul acesta a murit, și, cum el uitase să ceară ca nici după moarte să nu i-se spună numele, ministrul nostru dela Atena l-a descoperit, spunând că acest binefăcător se numea *Ioan Nica*.

Cuvine-se, să ne descoperim capul cel puțin acum după moarte și să zicem un „Dumnezeu să-l ierte“, că cinstit și de omenie om a mai putut fi.

Douăzeci de săteni vor pleca în Elveția să învețe economie. În anul trecut, când s'a ținut Congresul la București, Președintele Asociației țărănilor elvețieni, a promis, că va face rost ca 20 de săteni români să poată merge în Elveția și să viziteze diferitele ferme agricole de acolo și astfel să învețe, cum pot să lucreze mai bine și mai cu folos pământul.

În zilele trecute, Ministerul agriculturii a

Intrecere de automobile

Trăim în veacul invențiilor. Invățații se străduiesc să se întrecă unii pe alții. Chipul nostru înfățișează un automobil în goană nebună, care încearcă să întrecă în iuțime un alt automobil care nu se vede pe chipul nostru. Automobilul acesta este al lui Kaye Don, se numește „glonte de argint“ fiindcă merge aproape cu iuțea unui glonte de pușcă, iar acum face întrecere pe șoseaua de lângă orașul Dayton Beach din statul Florida (America de Nord) cu automobilul lui Segrauer. Deocamdata încă nu s'au putut întrece unul pe altul.

Deocamdata încă nu s'au putut întrece unul pe altul.

și fost înștiințat din partea Asociațiunii țărănilor elvețieni, că e gata să primească pe cei 20 de săteni. Asociațiunea elvețiană mai spune și aceea, că pe tot timpul cât cei 20 de săteni români vor sta în Elveția, cheltuielile de traiu le poartă ea, așa că sătenii nu vor plăti nimic.

Un leu operat. Un leu african, dintr'un circ din Germania, a fost lovit de un tigrul, și rănit rău la un ochiu. Directorul circului a chemat pe doctorul veterinar Voelker să vadă, nu s'ar putea vindeca rana leului. Doctorul a spus, că ochiul rănit trebuie scos, altfel leul va orbi și de celalalt ochiu. Pentruca să i-se scoată ochiul, leul a fost închis într'o cușcă, unde l-au legat și i-au dat leacuri să adoarmă. Apoi au început să-l opereze. Operația a ținut mai bine de un ceas și a reușit de deplin.

După două zile de liniște, leul a putut să fie scos din nou înaintea publicului.

Ce spun revistele despre „Cărțile Bunului Creștin“? „Lumina Creștinului“ dela Iași, în numărul din Ianuarie 1930 despre „Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an“: „Această broșură face parte din Cărțile Bunului Creștin No. 9. În ea se dă întâiu evanghelia sărbătorii, apoi se explică, stih cu stih, iar pe urmă se dă o scurtă învățătură morală scoasă din evanghelia respectivă. Această carte va fi cetită cu folos de oricare creștin. O recomandăm deci cetitorilor noștri. Se află de vânzare și la Redacție“.

„Biserica Ortodoxă Română“ dela București, revista Sfântului Sinod, în No. 2 din Februarie 1930 scrie despre aceeași broșură: „Carte de format mic, dar de multe pagini (212), făcând parte (ca nr. 9) din biblioteca, Cărțile Bunului Creștin, care iese la lumină la Blaj. Autorul a scris multe cărți în această bibliotecă. Este unul dintre harnicii teologi români ai Bisericii unite din Blaj. Noi dorind să facem un studiu mai pe larg despre scrisul său, n'am apucat a scrie mai amănunțit despre alte studii ale sale, pe care însă de mult le-am cercetat și însemnat cu notele noastre. Dar încă nu am găsit răgazul de a le pune pe hârtie. Această nouă lucrare ne va fi un temei să ne grăbim“. — Iscălit A. S.

Cum și-a omorât un soț nevasta. Manole Bosoi din Focșani trăia foarte rău cu noru-sa. Dela o vreme și feciorul său Ion a început a-și urî nevasta, așa că nu mai era chip să se poată împăca. S'au hotărât deci s'o omoare. În ziua de 18 Martie au trimis pe biata nevastă în sat. Până atunci ei au adus un obuz de 75 milimetri, pe care l-au găsit de curând într'un tranșeu și l-au așezat în colțonul din apropierea casei. Peste obuz au aruncat vreascuri și paie, acoperindu-l în așa fel, încât să nu fie observat.

Femeia reintorcându-se, i-au poruncit să le facă de mâncare. Nenorocita a luat chibriturile și a aprins paietele, dar după câteva minute obuzul a luat foc și a sfărâmat în bucăți pe nefericita femeie.

Venind jandarmii au arestat atât pe soț cât și pe socru, predându-i tribunalului.

O mare nenorocire cu autobuzul. Duminecă, 23 Martie, după amiază mergeau într'o căruță cu doi cai dinspre Țicmandru spre Chendul Mare (jud. Târnava Mică) pe drumul de țară dintre Târgu Mureș Sighișoara, casarul Demeter István, țăranul Magyar István cu feciorul său de 7 ani și țăranul de 70 de ani Koncz János, când deodată li-s'a ivit în cale autobuzul care mergea cu o luțea foarte mare spre Sighișoara. Ne mai putând opri, a zdrobit căruța, pe bătrânul Koncz János l-a omorât, iar pe ceilalți trei i-a rănit îngrozitor. Acești trei din urmă au fost duși la spitalul din Sighișoara.

Pomana lui Dârlă

*Un țigan, anume Dârlă,
Tinerel și strâns în brâu,
Se ducea pe-un drum, iar drumul
Șerpuia pe lângă râu.*

*Tot mergând așa țiganul,
Auzi grozavă tună,
Și 'ntr'o clipă se pornește,
O năpraznică furtună.*

*Vântul se umflă odată
Și, trecând pe lângă Dârlă,
Îi luă din cap căciula*

*Și i-o asvârli pe gărlă.
Apa, cum primi căciula,
A găsit și ea cu cale
Cât mai repede s'o ducă,
Plutindu-i-o la vale.*

*Mai ales că'n cea seară
Avea rând de caroulă,
Dar de surdă i-a fost goana
Căci zănatecul de val*

*Tot spre matcă-i da căciula,
Nu i-o aducea la mal.*

*Când văzu el că se 'noaptă
Și căciula se tot duce
Se opri, făcându-și cruce:*

*— „Tot era ea mititică
„Și mă cam strângea, moțata,
„Hai să fie de pomână
„Pentru răposatul tata“!*

Trimisă de C. Hăjegan

Am primit câte 90 lei gela următorii: Irimaie Boca, Nicolae Baci, Ungureșan George, Vanco Mihai, George Filip, Moldovan Petru I. Th., Bumbu Vasile, Cornel Jurca, Bota Ioan.

Câte 180 lei: Augustin Rășniță, Serban Ioan, Crișan Samson, Dumitru Lascu, Silviu Dancea, Avracum Sabău, Ioan Rotar, Negru Miron, Simion Biron, Iuliu Dionisiu, Mojoacă Nicolae, Valer Ploton, Dionisiu Dancea, Ioan Peana, Ștefan Nyergeș, Teodor Țifrea I. G., Lucreția Dan n. S., Iuliu Nicoară, Benedict Oltean.

Alte sume: Ioan Crețu 1 T. 200; Ioan Lugojan 135; Anton Precup 270; Eugenia Vale 45; George Cerchita 50; Mureșan Zevedei 60; Gligor Farca 98; Ioan Paștiu 98; Ioan Cocoloș 200; Iacob Pitariu 190; Reun. Meseriașilor 634; Văd. Silvia Vancea 510; Micu Nicolae 45; Florea Iosif 40; Gâmfălean Vasile 135; Tudor Biron 40; Moldovan Tănase I. V. 300; T. Sigarten 165; Tecsya Berta 48; Filip Iosif 60; Plut. Luțoș Gh. 45; Lib. Ștefan Sabo 270; Traian German 240; Nicolae Arcașiu 218; Lupșa George 200; Crișan Nicolae 200; Vinți Dumitru I. D. 45; Calian Petru 45; Ioan Stanciu 30; Vior Pavel 45; Iosif Zimvel 100; Bughiu Alexandru 240; Ioan Cosmuța 50; Teodor Husariu I. S. 300; Raț Pompeiu 197; Teodor Creț 45; Achim Mătcă 500; Dr. Cornel Circa 200; Pop Ioan 45; Iudifta Creța 510; Sărmășan Ioan 140; Petru Bârsan 45; Botezan Vasile 45.

Ioan Brocea I. Simion. Am primit 180 lei. Abonamentul plătit până la 15 Ian. 1930.

I. Măxer. Am primit suma de 540 lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Parohia română unită Mădăraș-Fănațe jud. Mureș

Nr. 45—1930.

Publicație de licitație

Pentru executarea lucrărilor de edificare a locuinței parohiale române gr.-cat. din Mădăraș-Fănațe se publică licitație cu oferte închise, care se va ține în ziua de Joi 28 Aprilie 1930 ora 10 în localul școlii primare gr.-cat. din Mădăraș-Fănațe.

Invităm pe toți aceia, cari doresc a lua

parte la această licitație să-și înainteze curato-ratului bisericii gr.-cat. din Mădăraș-Fănațe până la termenul fixat, ofertele întocmite conform prevederilor legii contabilității publice și a condițiilor mai jos arătate. Ofertele se vor redacta numai în limba română, și rămân valabile până la decizia curatoratului. Ofertele prezentate obligă ofertantul numai decât, iar biserica numai după aprobarea Preaveneratului Consistor.

Oferta trebuie să conțină clauzula, că ofertantul cunoaște devizul și condițiile generale pentru executarea lucrărilor publice.

Garanța provizorie de 4% asupra sumei din deviz se va anexa la ofertă. Această garanție la încheierea contractului se va completa la 6% din valoarea ofertei, și după fiecare situație se va reține 6%. Garanția provizorie se va elibera, dacă lucrările vor fi gasite bune după recepția provizorie, iar restul de 6% numai după recepția definitivă.

Anteprenorul care va executa lucrarea este obligat să plătească planul, precum și speșele de recepție.

Planul și preliminarul de speșe se poate vedea zilnic la oficiul parohial gr.-cat. din Mădăraș.

Curatoatul bisericii își rezervă dreptul de a hotărî liber asupra ofertelor fără considerare la suma oferită și fără a restitui cheltuielile făcute de ofertanți.

Mădăraș-Fănațe la 22 Martie 1930.

Maxim Pop
paroh gr.-cat

Tofan Ioan
prim curator
(1073) 1—1

Concurs

Pentru parohia Basna se caută un cantor cu diplomă și voce bună. Ca remunerație va primi locuință și 6 jug. loc. A se adresa la curatoratul bis. Basna județul Târnava Mică.

(1075) 1—2

Nr. 15—1930

Publicație de licitație

În ziua de 23 Aprilie c. ora 2 p. m. curatoratul parohiei române unite din Asinip, va ține licitație publică cu oferte închise, fără supra-oferte, pentru darea în interpretare a ucrărilor de construcție necesare la clădirea din nou a bisericii.

Garanța (cauțiunea) va fi de 60% din valoarea ofertei și se va depune deodată cu aceasta în numerar, efecte de stat ori scrisori de garanție emise de o bancă de prima bonitate.

Licitația se va ține în localul oficiului parohial.

Planul devizului și condițiile de licitație se pot consulta în orice zi la sediul oficiului parohial din Asinip.

Curatoatul își rezervă dreptul a hotărî liber asupra ofertelor fără considerare la suma oferită și fără a restitui cheltuielile făcute de ofertanți.

Asinip, la 25 Martie 1930.

Ioan Strola
curator

Nicolae Cucerzan
preot președinte
(1074) 1—1

No. G. 2142—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2142—1929 a judecătoria de ocol Blaj în favorul reclamantului „Patria“ bancă pentru credit, comerț și industrie s. a. repr. prin avocatul Dr. Eugen Moldovan dom. în Blaj, pentru incasarea creanței de 2000 Lei — bani și acc. se fixează termen

de licitație pe ziua 8 Aprilie 1930 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Bucerdea-grânoasă la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: O iapă roșie, în valoare de 8000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 25 Februarie 1930.

(1035) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel

No. G. 4349—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4349—1928 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului „Patria“ bancă pentru credit comerț și industrie repr. prin avocatul Dr. Eugen Moldovan dom. în Blaj, pentru incasarea creanței de 2300 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Aprilie 1930 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Șoroștin, la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Fân, coșer și vacă, în valoare de 8000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj, la 25 Februarie 1930.

(1037) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel

No. 3551—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3551/1928 al judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Benjovszki Karoly, repr. prin avocatul Dr. Izor Erdoș, pentru incasarea creanței de lei 8000 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Aprilie 1930 orele 1 p. m. la fața locului în Proștea-mare la loc. urmăritilor No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 sopru așezat pe piatră coperit cu țiglă, 1 dulap în valoare de 11.000 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Blaj la 16 Martie 1930.

(1068) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel

No. 3614—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3614—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru incasarea creanței de Lei 3000 — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 15 Aprilie 1930 orele 12 a. m. la fața locului în Mănărade la locuința urmăritilor No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 vacă roșie de 8 ani, 10 cară de fân în valoare de 15000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 16 Martie 1930
(1067) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel

No. 3613—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3613/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru incasarea creanței de Lei 4000 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 15

Aprilie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în Mănărade la locuința urmăritilor No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 vacă galbenă de 8 ani, 10 cară de fân în valoare de 15000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 16 Martie 1930.
(1066) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel.

No. 3586—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3586/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Banca Agrară și Rentieră Ung. S. A. repr. prin avocatul Dr. I. Köpf și Dr. St. Iosekuth pentru incasarea creanței de Lei 2500 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 14 Aprilie 1930 orele 2 p. m. la fața locului în Tău la localul primăriei No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 cassă de fier în valoare de 25.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 26 Martie 1930.
(1065) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel.

No. 763—1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3231/1927 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Carol F. Jichly repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru incasarea creanței de Lei 5636 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 12 Aprilie 1930 orele 11 a. m. la fața locului în Roșia de Secaș la locuința urmăritilor No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: O iapă roșie în valoare de 12.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 22 Martie 1930.
(1064) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel.

No. 3550—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3550/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Michael Hohendorf repr. prin avocatul Dr. Fritz Palatner pentru incasarea creanței de Lei 2569 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 11 Aprilie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în comuna Cenade la locuința urmăritului No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 2 dulapuri, 1 credenț în valoare de 18000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 20 Martie 1930.
(1063) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel.

No. 73—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 442/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru incasarea creanței de Lei 12.000 bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Aprilie

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

1930 orele 1 p. m. la fața locului în Bucerdea-grânoasă și la ora 3 d. m. în Crăciunelul de jos No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: fân, oi, porci, jipi, iapă, eăruță și altele în valoare de 24.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 16 Martie 1930.
(1062) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel.

No. 74—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 439/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru incasarea creanței de Lei 2115 bani — și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Aprilie 1930 orele 2 d. m. la fața locului în com. Bucerdea-grânoasă și la ora 4 d. m. în Crăciunelul de jos No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: car, coșer coperit cu țiglă, șură mobilă, ceas, cucuruz și altele în valoare de 23.300 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 16 Martie 1930.
(1061) 1—1
NICOLAE BACIU
portărel.

CASĂ DE VÂNZARE

O casă, constătoare din
2 ODĂI, BUCĂTĂRIE ȘI CĂMARĂ
în Strada Simion Bărnuțiu
Blaj, se vinde din mână
liberă. Doritorii se vor
adresa la

GHEORGHE BAN
TÂMLAR

Pentru primăvară!

Se găsește bun și ieftin
în prăvălia nouă de fier

Wilhelm Oberth
Blaj

Pluguri, mașini de sămănat și de
săpat, capete pentru pluguri, fiere,
plasuri și cormane. Coase, sape,
arșuri și toate alte materiale pentru
plugari, maitri pentru lemn și zidari

Mașini de scos smântâna din
lapte și mașini pentru unt

(1077) 1—5

CHIBRITURI

fără autorizație poate
vinde ori care comer-
ciant

Depozitul principal pentru
Blaj și jur de azi înainte
la firma

ȘTEFAN NYERGES
BLAJ

1058 2—3